

25

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 20 grudnia 1961 r.

w sprawie zasad współpracy terenowych komisji planowania gospodarczego z terenowymi organami miejscowego planowania przestrzennego.

Na podstawie art. 69 pkt 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) oraz w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47), § 1 pkt 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (Dz. U. Nr 31, poz. 171) i § 1 uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie określenia ram wykonywania przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów uprawnień organu naczelnego w stosunku do terenowych komisji planowania gospodarczego prezydentów rad narodowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 97) oraz na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 i § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 38, poz. 225) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowe komisje planowania gospodarczego i terenowe organy miejscowego planowania przestrzennego obowiązane są do współpracy w zakresie wykonania swych zadań, a w szczególności w zakresie:

- 1) programowania prac związanych z opracowywaniem planów regionalnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 2) opracowywania planów regionalnych,

- 3) opracowywania miejscowych ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 4) lokalizacji inwestycji,
- 5) udostępnienia posiadanych opracowań dla celów planowania przestrzennego i planowania gospodarczego.

§ 2. 1. Programy prac, dotyczących planów regionalnych, są opiniowane przez wojewódzkie organy miejscowego planowania przestrzennego.

2. Programy prac, dotyczących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz projektów wyznaczenia terenów budowlanych na wsi, są opiniowane przez terenowe komisje planowania gospodarczego.

3. W wyniku wzajemnej konsultacji i uzgodnień do programu prac wojewódzkich komisji planowania gospodarczego mogą wejść określone zadania dotyczące prac nad opracowaniem planów miejscowych i odwrotnie — do programów prac terenowych organów miejscowego planowania przestrzennego mogą wejść określone zadania dotyczące prac nad opracowywaniem planów gospodarczych.

§ 3. W zakresie opracowywania planów regionalnych współpraca pomiędzy terenowymi komisjami planowania gospodarczego a terenowymi organami miejscowego planowania przestrzennego polega na:

- 1) udziale przedstawicieli organów miejscowego planowania przestrzennego w pracach, o których mowa w art. 8

ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47),

2) opiniowaniu planów regionalnych przez organy miejscowego planowania przestrzennego już w trakcie ich opracowywania.

§ 4. 1. W zakresie opracowywania miejscowych ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego terenowe komisje planowania gospodarczego:

- 1) udzielają wskazań gospodarczych co do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie wieloletnich i rocznych planów gospodarczych oraz planów regionalnych, a w razie ich braku na podstawie posiadanych materiałów do tych planów,
- 2) opiniują miejscowe ogólne plany zagospodarowania przestrzennego już w trakcie ich opracowywania z punktu widzenia ich zgodności z założeniami wieloletnich i rocznych planów gospodarczych oraz planów regionalnych.

2. Wskazania gospodarcze, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczą okresów wieloletniego planu gospodarczego i planu perspektywicznego i są udzielane dla miast liczących w bieżącym okresie powyżej 10 tysięcy mieszkańców, dla innych zaś jednostek osadniczych oraz ich zespołów w uzasadnionych gospodarczo przypadkach. Wskazania gospodarcze są udzielane dla następujących zagadnień:

- 1) funkcji gospodarczych oraz elementów miastotwórczych,
- 2) liczby mieszkańców,
- 3) struktury zatrudnienia,
- 4) podstawowych wskaźników zaspokajania potrzeb mieszkańców,
- 5) programu inwestycyjnego dla okresu planu 5-letniego, a w miarę możliwości dla okresu planu perspektywicznego.

3. Organy miejscowego planowania przestrzennego przekazują terenowym komisjom planowania gospodarczego wnioski wynikające z ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego, jak też z prac inwentaryzacyjnych i studialnych do opracowywania planów regionalnych, wieloletnich planów gospodarczych, a w razie potrzeby i planów rocznych.

4. Wnioski organów miejscowego planowania przestrzennego co do planów gospodarczych dotyczą w szczególności:

- 1) warunków technicznych rozbudowy miast, osiedli i wsi oraz realizacji i eksploatacji podstawowych inwestycji,
- 2) rozbudowy uzbrojenia terenów,
- 3) propozycji lokalizacyjnych wynikających z rozpoznania miejscowych warunków,
- 4) koordynacji technicznej inwestycji,
- 5) gospodarki terenami miast, osiedli i wsi.

5. Opiniowanie robocze przez terenowe komisje planowania gospodarczego miejscowych ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego następuje w dostosowaniu do trybu opracowywania tych planów, zgodnie z przepisami zarządzenia nr 47 Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 29 lipca 1961 r. w sprawie szczegółowych przepisów o sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

6. Opiniowanie robocze przez terenowe organy planowania miejscowego projektu planów regionalnych następuje w zakresie i trybie uzgodnionych między przewodniczącymi wojewódzkich komisji planowania gospodarczego a kierownikami organów miejscowego planowania przestrzennego.

§ 5. 1. W zakresie lokalizacji ogólnej inwestycji organy miejscowego planowania przestrzennego przy opracowywaniu przez terenowe komisje planowania gospodarczego wieloletnich planów gospodarczych przeprowadzają analizę lokalizacji ważniejszych inwestycji pod względem istnieją-

cych możliwości lokalizacyjnych i warunków technicznych związanych z lokalizacją szczegółową inwestycji.

2. Terenowe komisje planowania gospodarczego przed wydaniem opinii w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji, zastrzeżonych do decyzji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, konsultują się z terenowymi organami miejscowego planowania przestrzennego w zakresie warunków technicznych realizacji inwestycji, wynikających z lokalizacji szczegółowej.

3. Terenowe organy miejscowego planowania przestrzennego przed wydaniem decyzji o lokalizacji szczegółowej inwestycji przemysłowych obowiązane są, a w innych uzasadnionych przypadkach mogą zwracać się do terenowych komisji planowania gospodarczego o opinię z punktu widzenia zgodności z założeniami do planu gospodarczego. Terenowe komisje planowania gospodarczego mogą w uzasadnionych przypadkach wskazać inwestycje, których lokalizacja szczegółowa powinna być z nimi przekonsultowana przed wydaniem decyzji.

§ 6. 1. Terenowe komisje planowania gospodarczego udostępniają terenowym organom miejscowego planowania przestrzennego posiadane materiały, a w szczególności:

- 1) wynikające z opracowań planu perspektywicznego, w tym również z planów regionalnych,
- 2) wynikające z opracowań planu 5-letniego,
- 3) materiały opracowane w ramach prac nad planem 5-letnim oraz nad programami rozwoju gospodarczego powiatów,
- 4) opracowania specjalistyczne i inwentaryzacyjne (w tym i graficzne),
- 5) opracowania bilansowe, a zwłaszcza bilanse siły roboczej oraz bilanse dochodów i wydatków ludności.

2. Terenowe organy miejscowego planowania przestrzennego udostępniają terenowym komisjom planowania gospodarczego dla celów wieloletnich i rocznych planów gospodarczych oraz planów regionalnych posiadane materiały, a w szczególności:

- 1) opracowania planów zagospodarowania przestrzennego i opisy techniczne do tych planów,
- 2) opracowania inwentaryzacji urbanistycznej opisowe i graficzne,
- 3) opracowania specjalistyczne, dotyczące szczególnie: fizjografiki, wodociągów i kanalizacji, energetyki, układu komunikacyjnego, gospodarki wodnej itp.

3. Terenowe organy miejscowego planowania przestrzennego przekazują terenowym komisjom planowania gospodarczego zestawienia wniosków wynikających z opracowywanych planów zagospodarowania przestrzennego w okresach odpowiednich dla wykorzystania ich jako materiałów do opracowań rocznych i wieloletnich planów gospodarczych oraz planów regionalnych.

§ 7. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 13 listopada 1957 r. w sprawie zasad współpracy terenowych komisji planowania gospodarczego z terenowymi służbami architektoniczno-budowlanymi w zakresie opracowywania ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli (Monitor Polski z 1957 r. Nr 97, poz. 563 oraz z 1959 r. Nr 8, poz. 31).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów
St. Jędrychowski

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki
i Architektury: w z. *Z. Skibniewski*